

שלאה שאכלו פרק שבעי' ברכות HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

עין משפט
נור מצוה

1

יט א ב ג ד (ה) ווט"ע
 קוריאן קיד' קיד' קיד':
 ה נמי' פ"ה מא' נא' נא' נא' נא'
 סח' ו טומע' קוריאן קיד' קיד'
 סח' ז מ"י סס' ד' סמג' נצ'ן סטומע' ח'ס'
 ע ק' קיד' קיד' קיד' קיד' קיד' קיד' קיד'
 פול' סל' סל' סל' סל' סל' סל' סל'
 ה'ג' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק'
 טומע' ח'ס' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק'
 ווט' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק'
 עא' ט' מ"י פ"ה מא' נא' נא' נא'
 נצ'ן סטומע' ח'ס'
 ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק'
 עב' סס' סס' סס' סס' סס' סס'
 סס' טומע' ח'ס' ק' ק' ק' ק'
 ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק'
 עג' ב' מ"י סס' סס' סס' סס'
 ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק'
 עד' ח'ס' סס' ק' ק' ק' ק'
באדר: מ' ג' נל' פ' סאי' מלוקין באלר
אמך ר' בא הילכה בר'ע.
בעשרות בין צנ' מלחה בין בצלת' ח'ס'
בכינר' הילסינו על סממון שלכלנו ח'לן
בב' ה' זיכר על סממון לדלהר' נעלן
ונס בעשרות מה' ח'ס ר'זקה לאזיר'
על סממון הרכות ביז'ו וומר ובנ'בו
ששלאה שישבו לאב'ו

רביינו חננאל

לטוקין גכלאות וס"ל מון זה נזכר
לעדי שטח שאנו מונן לפניו:
אבל אי אקיימו ואומינו עלייהו
ברוחהיהו. פ' טהרת כל נל
מהדר מטהטה וופסיק לנטיס סאי
מסבזין עמו עד קון לדלהת לעיל
(ובוגר מושגנו עד מ"מ): פלא מוזם ומון מעלהט
לטומל פועלין מן זמן וטהיון
עמה ליחלק וצ"י נל פリスト כ':
טמקווא

כא שם שמים מוכחה מילתא
אליה ישראאל אלהי הצבאות
שרורה ואחד עירה רבווא:
ר' רבווא אלמא כי הדרני נינהו
צ' אמר רב יוסוף לא קשיא הא
דר לפ' רוב הקהלה הם מברכין
ינו בבית הכנסת וכו': ור' ע
לייה לבדתניא ר' ר' מair
ה על הים שנאמר במקהלו
פקא אמר רבא הילכה כר' ע
קם רב חמוא וקא מהדר אבי
ה כר' ע אמר רבא כי אכליין
יע' שמע ריש גלותא ואייפר
ככ' ע לא שמעי אמר רבה
ה חד מיניוו ומון לדעתיה
ר' לפ' שאנו מונן למפרען:

אלא "מ נברך עדיף. נו' דוקה עדיף הול' כי סדר יי'נו וудיד' ר' קיינו חצוב י' כמו קניתם עדיף וג' "ק' עדיף פ' ח'יאו מוקומן י' מה. ר' ל' דהאייך חצוב ווין נבענו מפי ס'ג' "ס' ו' ק' מל' בצלח חצוב כמו צלכו ולפיכך לנו' וויל' ענמו מ' סכל'ן וקהונטך

מועדק עדיף ומילוי לתי ספירות עדין

אלא ש"מ נברך עדיה.
סיניו חפוץ (ט) כמה ק
(ד. מה), ר"ל לדתיקה חפוץ
ונברך חפוץ כמה ברכו ולפיכך
שכמי קבוצות מ"ז נברך עז

ברכו ומ"מ נברך עדיף דאמר רב אדר **ז**
בר אהבה אמר כי רב הunningא ו' נחלהקן עד **ז**
אי אמרה בשלמא נברך עדיף מש"ה נחלהקן
אלא **ז**"א ברכו עדיף ש"מ תני נמי הци **ז** בין
ש"מ נברך עדיף בין שאמר נברך אין חופsyn אותו
ששאמר ברכו בין חופsyn אותו על כך
על כך **ז** והנתקדנין חופsyn אותו על כך
ומברכתיו של אדם ניכר אם ת"ח הוא אם
לאו כייד רבי אומר ובטבו הרוי זה ת"ח
וימטובו ה"ז בור א"ל אכ"י לרוב דימי והכתב
וימברכתך יברך (את) בית עברך לעולם
בשאלת שאין בשאלת נמי הכתיב **ז** הרחוב
פַּךְ ואמלאו הרוא בד"ת כתיב תני רבי
אומר בטובו חיננו הרי זה ת"ח יקחים הרי זה
בור **ז** נהרבכלי אמר מתני איפכא ולית הלכתא
כנהרבכלי אמר רבי יהונתן נברך שאכלנו
משלו הרי זה ת"ח למי שאכלנו משלו הרי זה
בור אמר לה רב אחא בריה דרבא לרוב אש
והוא אמרין **ז** למי שעשה לאבותינו ולנו אתה
כל הנשים האלו **ז** אל התר מוכחה מילתא
מאן עבד ניסי קודשא **ז** ב"ה א"ר יהונתן **ז** ברכות
שאכלנו משלו הרי זה ת"ח יען המזון שאכלנו
הרוי וזה בור **ז** א"ר הונא בריה בריה יהושע לא

הַיְלָדִים וְכֵן וְכֵן מִתְּמֻמָּה לְמִינְיוֹן כְּלָמָודָה וְכֵן
סְמִינָתָה לְמִתְּמֻמָּה: סְמָךְ נַחֲלָקִין. חַסְכָּה
חַסְכָּה לְעַמְמָן וְחַסְכָּה לְעַמְמָן רְצַחַן תְּנִזְנֵן צְבָאָה
כְּלָמָודָה וְכֵן וְכֵן מִתְּמֻמָּה לְמִינְיוֹן כְּלָמָודָה וְכֵן

עֲמָלָק חָבֵל חַס קִיּוֹ עֲמָלָק חַלְקָה עַלְיקָן

הוכרת כסם וטס מילון נם י'קה סס
הוכרה מ'ן מילון עד ט'קה י'קה סס
עתulis: ט'קה או'י למלה צרכו עדיף
המאוי צפה נחנקין. לס' ילו' סס
מעיקרה יכלון נומל צרכו וצתמת מ'ו
ל'ן מהרי: אלון נ'ו פ'מ. ט'ן צרכו
קלהמר ממני' וכיוון לדממי' ט'ן צרכו
קלהמר ממתכלה סיה צבאות נ' ג'נדס
לאיזות מן הנקלים וכוי'עטם לדממו'ל.
וילסם סמי' לימת צפה ^(א) עד עשרה
ו'ו' למלה צרכו דוקה למ'וי' צפה
נחנקין אלון נ'ו פ'מ ק'ן צרכו פ'מ:
ט'ג'ה. לדממי' ט'ן צרכו קלהמר:
ואנדרין. דוקניין טופסן חומו על
סיה'ו'ו' עט'ו'ו'ן סכלל: ומוטנו' רדי'
וז' צור. צממעט צלגמוני'ן בל מקוס
למיטמע דבר מועט כדי' חייס: צב'ה'ג'ה
ט'ג'י. סה'א'ו'ה'ן זוחן כענ'י על פתח
ס'ה'י'ו' מליס לר'ה נ'צ'ה'ג'ן צה'ג'ה'ג'ה:
ברחן פ'ך. נ'צ'ה'ג'ן כל ת'ה'זק: חייס'
ס'ג' ז' צור. דרכ'ו'ו' עט'ו'ו'ן סכלל:
ממן'ו' פ'יכ'. חייס עדיף צ'ה'ג'ן קה'
כל צ'ה'י'ו'ו'ל: נ'גדך א'ה'לנו' מא'נו.
מצמען ש'ה'ו' י'יח'י' צ'ה'ג'ן ח'ל'ק'יס
מצל'ז'יס: נ'מי' צ'ה'ל'נו' מא'נו. מצמען
מל'ז'יס פ'ו' ז' קם ו' ו' קם ו' ו'

1. ועתה הדוא ובבר אהבת
בית עזקה לודאי לאחיה איזון
לפניהם כי אהיה איזון
אלדים דברת ומברכחים
יבקר עיר עדת מלעלטלם:
שמעו אל כבש
2. אבינו יי' אל-חרוב בערבה
מאיר מערץ הדרת פירעון
ומפלאותה של הרים לא
בבל כלולות ברוך אל-הדים
יי' מקבריו ישראלי:
3. תהילים סח

הגהות הגר"א

מוסוף ר' ש'
מנין שאפייל עוביין
ר' ש' אמר ממקהלה
בתקנתן עם טעם
ישאלתך. אף חומס
בצמיה וצמיה
(וותובן) בחרין אומכנא
כל צהיר (כמו י' ג' ב'): צו
פומחה דרי נאכיה
צנחמה ע"י מלגה. כלל
שה אלה גחליל צבואה
(כמו ג' ג' ב'): מטלון
יעיר שפחים לך. כמה
פהיליה כל' מושב
תונין' (ד' ד' ב'): צל מטלייה
כמהים פאנטזיאן לאויל
טורה אוילין מנקבג בעגלאיך

לכמלה: עד עשרה. אבל עשרה אין מליקיט לדמיינ'יו לנו זומון שכלה והם עד סי' עשרים ו'ו מלכו מה ילו' לסת' חמורות: גמ' ג' צדאו מטהן חמורות. וככלמים ר' מס' דב' צדאו מג' חמורות כל' ב' כי מלה כל' קוויש וממיינ'יו לנו זומון ועמם חד מל' כל' נג'וועס ונטעפו צדאו מהצורה מהמת מיין לנו ומיין לאחין למלך אכדר סוקגעו ותפ' נון חילו מה פאלטס מנטערלו ימד אכדר גמ'ו שעדתן עס פאלטערויס: וו' נון